

til at gaa med dertil; thi det er sikkert en nyttigt Bestemmelse, som vil medføre, at Landstinget til enhver Tid vil være mere tidssvarende, end det ellers vilde være.

Naar det ærede Medlem fra Assens selv stillede et Forslag, nemlig om, at der til § 4 i Grundloven, som foreskriver, at Kongen ikke uden Rigsdagens Samtykke kan være Regent i noget andet Land, skal føjes: „end Danmark og Island“, er jeg i det heldige Tilfælde ganske at kunne tiltræde det.

Jeg tror, jeg kan indskrænke mig til disse Bemærkninger vedrørende selve Grundlovsforslaget. Hvad de Bestemmelser angaar, som jeg har føjet til, som man kunde forhandle om, skal jeg kun bemærke, at det ærede Medlem ikke har ganske Ret, naar han mener, at jeg ønsker, at Ordet Amnesti skal genindføres i § 26. Det ønsker jeg egentlig ikke. Jeg tænker mig, at det skulde kunne lykkes at finde en Redaktion, saaledes at vi kunde undgaa det fremmede Ord i den danske Grundlov. Men den Affattelse, som Paragraffen nu har faaet, kan misforstaas derhen, at ethvert, noksaaringe, Tiltalefratagelse skal forelægges Kongen, og dette er i Strid med en Bestemmelse i Retsplejeloven, som bemyndiger de højere Anklagemyndigheder til i mindre væsentlige Tilfælde at fratage Tiltale. Det var derfor bedre, naar vi nu er i Lag med Ændringer af Grundloven, at give § 26 en saa klar Affattelse, at den ikke kunde misforstaas derhen, at den var i Uoverensstemmelse med den paagældende Paragraf i Retsplejeloven, som naturligvis saa maa vige for Grundlovsbestemmelsen.

Jeg skal ellers ikke komme ind paa de mere almindelige Betragtninger om, hvad der kunde være ønskeligt at faa frem i denne Forhandling, som var overordentlig interessant paa mange Omraader og et Udsalg af de stærke Bevægelser, hvori Sindene sættes af store Begivenheder i Verden. Jeg tror dog, at hvis man i det væsentlige holder sig til de Ændringsforslag, som her er stillede, vil det indføre betydelige Forbedringer i Grundloven af 5. Juni 1915. Og da jeg naturligvis vedblivende er af den Mening, at det var et overordentlig stort Fremskridt i demokratisk Henseende, der gennemførtes ved Grundloven af 1915, maa jeg ogsaa mene, at hvis vi kunde faa de her foreslaaede Ændringer gennemført, vilde vi naa til en Grundlov i Danmark, som vilde svare til Tiden, selv saadan som den er forandret ved de store Verdensbegivenheder, som har fundet Sted.

Klaus Berntsen: Da jeg er af den Opfattelse, at en Forhandling i Udvalget om Grundlovssagen vil være mest tjenlig til, at vi kan komme til et Resultat om denne Sag — thi en Ændring i Grundloven skal vi jo have, for ellers er det ikke muligt, at Sønderjylland kan blive indlemmet —, skal jeg her indskrænke mig til nogle enkelte Bemærkninger. Men jeg finder mig dog foranlediget til at give Tilsvaret til nogle af de Ting, der er nævnte af de foregaaende ærede Talere. Jeg vender mig da til det ærede 10de Medlem for Hovedstaden (Borghøj). Det var store, vide Udsigter, han stillede os, og skal vi vente paa en Grundlovsændring, til vi faar alle disse Spørgsmaal taget op, tror jeg, vi kommer til at vente længe. Men jeg antager heller ikke, det er Regeringens Mening at følge det ærede 10de Medlem for Hovedstaden, skønt han ganske vist staaer som Ordfører for Socialdemokraterne, og Socialdemokraterne vil jo sikkert have et Ord at sige med i denne Sag, thi det forekommer mig, at Ønsker fra Socialdemokraternes Side allerede har givet sig Udtryk i de Forslag, der foreligger fra Ministeriets Side, til Ændringer i Grundloven. Det ærede Medlem gik saa vidt, at han ogsaa stillede os i Udsigt at komme saa snart som muligt til Republikkens Indførelse. Her har han fuldstændig taget Luven fra det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), som ellers tidligere har været den eneste, der har udtalt sig for Republikken her i Danmark, men i Dag har det ærede 10de Medlem for Hovedstaden, som sagt, fuldstændig taget Luven fra ham, og han gik endog saa vidt, at han troede, det var muligt, at man her kunde indføre Republikken med nogen Udsigt til, at Danmarks Konge vilde give sit Samtykke dertil og eventuelt være glad for at blive Præsident i den nye Republik. Jeg ved ikke, om det er Regeringens Mening at følge denne Anvisning fra det ærede 10de Medlem for Hovedstaden. Han gik endogsaa saa vidt, at han fremhævede, at en Mand havde sagt til ham — og det lod til, at det havde gjort stærkt Indtryk paa ham —: Man behøvede ikke at tale saa meget om de mange Kroner, der skal ofres for Sønderjylland, man kan nøjes med een, og det er den danske Krone. Det er ganske mærkelige Udtalelser at høre af Ordføreren for det største Regeringsparti, og det gør mig noget betænkelig ved den hele Situation, hvis man virkelig kører hen i den Retning. Jeg vil da gerne høre, hvad